

S. B. prologus.

D. cardi.

bus gradibus siue itineribus accedat i ta-
 bernaculum dñi. Sed interrogemus cuz
 propheta dñm dicētes ei: Dñe quis habi-
 tabit zc? Non miretur quispiā q̄ beatus
 p̄ benedictus mansione celestē taberna-
 culuz dixerit: qz lz tabernaculū pprie sum-
 ptum (qđ teste beato Augusti. sup psalmo
 xliij. nō ē firma domus sed huc illucqz mu-
 tabilis) non cōueniat celesti māioni que
 fixa est z perpetua: nichilominus qñqz in
 scriptura sacra celestis mansio noie taber-
 naculi legit designari: vñ luce xvj. Facite
 vobis amicos de māmona iniquitatis inqt
 veritas vt recipiant vos in eterna taber-
 nacula. Dicitur insup celestis māio mōs:
 tuz qz nihil interponit inter ipsam z verū
 solē: tū qz quēadmoduz mons eleuat sup
 terrā sic illa celestis z superna beatitudo
 sup vitā istā ē eleuata. Ber. Euitas cele-
 stis mansio secura: p̄ia totū continēs qđ
 delectat: ibi erit cumul⁹ felicitatis: super
 eminens gloria: superhabundans leticia.
 Sequitur. Post hāc interrogationē Fra-
 tres audiamus dñm respondentes zc. Est
 hic aduertendū q̄ in hac dñi responsione
 octo describōt virtutes tāqz gradus qđā
 ascensus celestis tabernaculi. ¶ Prima ē
 mundicia a macula peccati mortalis cum
 ait: qui ingredit sine macula: dictū est ps.
 cxvij. Beati immaculati in via. hec est que
 primo requirit. Unde Levitici xxj. preci-
 pitur qz nullus habens maculam accedat
 ad ministeriū dei. Et Lanti. viij. dicit spi-
 ritus scūs: Tota pulchra es amica mea z
 macula. glo. criminalis nō ē i te. ¶ Scda
 est iusticia sanctorū opeꝝ que tangitur cū
 subdit: Et operat iusticiam. i. bona opera
 Non enīz sufficit nobis vt ait Augusti. in
 glo. malū non facere nisi fecerimus z bonū.
 Et iō prouerbiorū xvj. dicit sapiens:
 Iudiciū vie bone est facere iusticiam. Iu-
 stitiā aut posuit que mater est oīum virtu-
 tū vt dicit Augu. ne alias videretur exclu-
 sisse virtutes. ¶ Tertia ē veritas i sermo-
 ne: ibi Qui loquitur veritatē i corde suo
 .i. nō solū in ore. glo. veritatē dico in cor-
 de suo conceptā. i. qui scit veritatē z dicit.
 Congrue addit qz aliquis putat fallere quā-
 doqz z vez dicit z hz ille veritatem in la-
 bijs sed nō in corde: vt si quis alicui dolo-
 se ostendat viā putans in ea esse latrones

z dicat si hanc tenes a latronibus tut⁹ eris
 z contingat vt vere non inueniatur ibi la-
 trones: veritatē ille locutus est sed non i
 corde. Hanc itaqz est vez loqui nisi ita sit i
 corde. Et notādū q̄ ē veritas cordis sine
 duplicitate: veritas oris sine falsitate: ve-
 ritas operis sine vanitate. Et hec ē oīs ve-
 ritas z perfecta veritas Jo. xvj. Docebit
 vos oēm veritatē. ¶ Quarta ē inocentia
 vt proximo nō noceat cū subdit: Qui nō
 egit dolū in lingua sua. Hoc aut cōtingit
 qñ aliud est in ore z aliud in corde ad deci-
 piendū proximū. Dolus enīz in lingua vt
 ait glo. est cum aliud dicitur z aliud in pe-
 ctore ē. Un ps. In corde z dolo locuti sūt
 Et Jere. ix. Sagitta vulnerās lingua eoz
 dolū locuta est. Et sophonie. iij. dī de vi-
 ris iustis: Nō inuenietur i ore eoz lingua
 dolosa. ¶ Quinta est innocētia opis cum
 ait. Nec fecit proxio suo malum. Isa. lvj.
 Beat⁹ vir q̄ facit hoc custodiēs man⁹ su-
 as ne faciat oē malū. Vocat aut prim⁹ in
 hoc loco oīs hō: vt ait glo. augustini Nul-
 li q̄ppe homini debem⁹ malū facere. Un
 apostolus. ij. ad Thessa. iij. Ne quisqz su-
 pergrediat nec circūueniat i negocio fra-
 tres suū Et. ij. chorin. vij. dicit apo. ad alio-
 rū exēplū Neminē lesim⁹ neminē corumpi-
 mus ¶ Sexta ē vt nō noceat. p̄io audiē-
 do ei⁹ malū vel detrahendo cū subdit Et
 obprobriū n̄ accepit aduersus p̄ios suos
 .i. nō acceptauit illatū a se vel ab alio: vel
 sic nō accepit. s. nec i corde cogitādo teme-
 re vel leuiter credendo criminatori vt ait
 glo. eccle. ix. Qui cito credit leuis ē corde
 Nec in ore loqndo. Prouerbiorū. x. Qui
 pfert ptumeliā insipiens ē. Nec i aure au-
 diendo sed repulit cū indignatiōe i signū
 displicentie qz proximus infametur: qz p
 uerbiorū. xxv. dicit: Uetus aquilonis dis-
 sipat pluias: z facies tristis linguā detra-
 hentē. Dicit Hierony. Si deest auditor
 deest detractor. ¶ Septima ē virt⁹ forti-
 tudinis ibi: Qui malignū. s. diabolū sua-
 dentē sibi cū ipsa suafione a p̄spectib⁹ cor-
 dis sui respuēs deduxit ad nihilū Adali-
 gn⁹. n. dī diabol⁹ a malo igne qz ignē accē-
 dit peccati i cordib⁹ hoīuz. Osee vij. Oēs
 adulterātes q̄si cliban⁹ succēsus a coquen-
 te. Deducit aut ad nichilū q̄si suafōibus
 eius siue tentatiōibus viriliter resistitur:

Tabernacu- lum proprie.

Celestis man- sio taberna- culi noie cen- setur.

Celestis man- sio mons dī

Octo gradus ascendendi in celeste taber- naculum.

Non sufficit malū nō facer

Quis loq di- cat veritatez.

Perfecta ve- ritas.

Dol⁹ i lingua

Quis sit pro- ximus. Nulli ē faciē dū malum.

Obprobrium nō accipe p̄ p̄imum.

Remediū de- trahentis.

Diabolus dī malignus.